

लीयो

॥ इति रघुवंशटीकासंयुक्तसमोपमसम्बन्ध १९ १९ आश्विन कृष्ण अमावास्यायां ३० भौमनाक्षरे ॥

एवमिति. एवमनंगवाहितः कामप्रेरितः न्यकार्यविमुखः सपार्थिवः इंद्रियाणां सुखानि सुखकारिणि प्रदादीनि निर्विशन्ननुभवन् आत्मनो लक्षणेः कुटजसुधारणादिचिह्नैर्निवेदितान् अपमृत्युरितानीं वर्तत इति ज्ञापितान् नूतनवर्षादीन्यवाहयन् अगमयन् ४७ तमिति. प्रमत्तं च सनासक्तमपि तन् रूपं अन्यपार्थिवाः आक्रमितुमभिभवितुं न शक्नुवन् शक्तावभूवुः रतिरागसंभव आगमो व्याधिसु क्षयरोग इत्यर्थः दक्षस्य दक्षप्रजापतेः शापाच्चंद्रमिक्षिणोत् आकर्षयन् शापोपिरतिरागसंभव इति अत्र दक्षः किलायाः स्वकन्या उपेक्ष्य रोहिण्यामेव राममां गराजनं सोमं शशाप शापश्चाद्यापि क्षयरूपेण तं क्षिणोतीत्युपाख्यते ४८ दृष्टेति. भिषजां वैद्यानामनाश्रवो वचसि न स्थितः विधेयो

एवमिंद्रियसुखानि निर्विशन्नन्यकार्यविमुखः सपार्थिवः आत्मलक्षणे निवेदितान् नूतनः न्यवाहयदं गवाहितः ४७ तं प्रमत्तमपि न प्रभावतः शक्नुवाकृतिं न्यपार्थिवाः आमयन् रतिरागसंभवो दक्षशापद्वचं चंद्रमिक्षिणोत् ४८ दृष्टदोषमपि तन्न सोत्यजसंगवस्तु भिषजामनाश्रवः स्वादुभिस्तु विषयैर्हृतस्ततो दुःखमिंद्रियगणो निवापते ४९ तस्य पांडुवदनात्पुष्पवर्णासावलंबगमनामृदुस्वना ॥

॥ विनयग्राही वचने स्थित आश्रव इत्यमरः अविधेय इत्यर्थः सदृष्टदोषमपि रोगजननादिति शेषः संगस्य वस्तु स्त्रीमयादिकं संगजनकं वस्तुनात्मजनत् तथा हि इंद्रियगणः स्वादुभिर्विषयैर्हृतस्तु ह तश्चेत्तत्तेभ्यो विषयेभ्यो दुःखं कृच्छ्रेण निवार्यते हि यदि वाप्येतेति शेषः दुस्त्यजाः खलु विषया इत्यर्थः ४९ तस्येति. तस्य राज्ञः पांडुवदनात्पुष्पवर्णापरिमिताभरणासावलंबं वंशादिदस्तावलंबसहितं गमनं यस्याः सामृदुस्वना हीनस्वरारात्तः सोमस्य यक्ष्माराजयक्ष्मोक्षयरोगस्तेन परिहानिरात्मनः क्षीणावस्थाक्तामयानः कामुकः कामयानो भवेदर्थो कामयानचगर्भिणीति अनित्यमागमशासनमिति मुमु

र. टी.
स. १९
१९४

एतदेवाभिप्रेत्योक्तं वामनेनापि कामयानशब्दः सिद्धो नादितश्चेति तस्य समवस्थया कामुकावस्थयानुलां साम्यमाययौ प्रापकालकृतो विशेषो
वस्थाः विशेषः कालिको वस्था इत्यमरः ५० व्योमेति रात्रिक्षयातुरे सति तत्कुलं राघुकुलं पश्चिमकलायां स्थित इंदुर्यस्मिन् न तत्कलावशिष्टं
दुव्योमवाव्योमेव वाशब्द इवार्थे यथा हृददी इव वद्वा यथा शब्दादिति पंकशेषं धर्मपल्लवमिव वामनार्चिरत्यशिखंदीपभाजनमिव दी
पपात्रमिव भूत ५१ गूढमिति गूढं गुप्तेषु दिवसेषु पार्थिवः पुत्रजन्मने पुत्रोदयार्थं कर्मदृष्ट्यादिकं साधयतीत्येवमदर्शितरुजो निगू
हितरोगाः संतोस्य रात्रो मन्त्रिणः अद्यशं किं नो व्यसनं शंकिनीः प्रजाः शश्वदृचुः ५२ स इति सौग्नवर्णेनेकवनिता सरवः सन्नपि पावनी

राजयश्मपरिहानिराय यो कामयान समवस्थयानुलां ५० व्योमपश्चिमकलास्थितेन्दुवापंकशेषमिव धर्मपल्लवं
रात्रितत्कुलमभूत्क्षयातुरे वामनार्चिरिव दीपभाजनः ५१ गूढमेषु दिवसेषु पार्थिवः कर्मसाधयति पुत्रजन्मने
इत्यदर्शितरुजोस्य मन्त्रिणः शश्वदृचुराघुशंकिनीः प्रजाः ५२ सन्वनेकवनिता सखोपि सन् पावनी मन्वलोका स
तर्तिवैद्ययत्नपरिभाविनंगदं न प्रदीपद्वयोर्मित्यगात् ५३ इन्द्रोपवन एव संगताः पश्चिमक्रतुविदापुरोध
सा रोगशान्तिमपदिश्य मन्त्रिणः संभृते शिखिनिगूढमादधुः ५४ तैः कृतप्रकृतिमुख्यसंग्रहे रात्रिस्तस्य

पितृऋणमोचनीं संततिमन्वलोकापुत्रमप्राप्येत्यर्थः वैद्ययत्नपरिभाविनंगदं प्रदीपो वापुर्मिव नात्यगात् ॥ सह धर्मचारिणी
नातिचकामममारेत्यर्थः ५३ तमिति पश्चिमक्रतुविदा अंत्येष्टिविधिज्ञेन पुरोधसा संगताः संगताः मन्त्रिणः गृहोपवन एव गृहारा म
एव आरामः स्थदुपवनमित्यमरः रोगशान्तिमपदिश्य शान्तिकर्मव्यपदिश्यतमग्निवर्णं संभृते समिद्धे दीपे शिखिनि अग्नौ गूढमप्रका
शमादधु रग्निमस्कारं च कुरित्यर्थः ५४ तैरिति आशुशीघ्रं कृतः प्रकृतिमुख्यानां पौरजनप्रधानानां संग्रहः संनिपातनं ये सौमंत्रिभिः

राम
१९४

र.टी. साधुनिपुणं दृष्टुं भगवन् लक्षणापरीक्षितं भगवन् चिह्नान्तस्याग्निवर्णस्य सहधर्मचारिणी प्रिया शिष्याः प्रत्यपद्यत राजलक्ष्मीं प्राप
 स.१९ ५५ तस्यादिति तस्यास्तथाविधायाः नरेन्द्रविपत्त्यायः शोकस्तस्मादुल्लेखितोचनजलैः प्रथमाभितप्तस्याः गर्भः कनककुम्भानां मुखे द्वा
 १९५ रुज्जितेन त्यक्तेन शिशिरेण शीतलेन राज्याभिषेकपयसाः भिषेकजलेन निर्वापितः आप्यायितः पूर्य तमिति प्रसवो गर्भविमोचनफल
 च विवक्षितं स्यादुत्पादे फलेषु प्रसवो गर्भविमोचने इत्यमरः तस्य यः सम्यक् सदा कांक्षिणीनां प्रजानां भावाय भूतये भावो लीलाक्रियाचे
 शभूत्यभिप्रायजतु चितियादवः क्षिति रंतर्गूढं न भो वीजमुष्टि मिव श्रावणमास्यु प्रवीजमुष्टि यथा गर्भधनेतद्दित्यर्थः मुष्टिशब्दो हि

साधुदृष्टुं भगवन् लक्षणाप्रत्यपद्यत नरेन्द्रविपत्त्यर्थः ५५ तस्यास्तथाविधनरेन्द्रविपत्तिशोकादुल्लेखितोचन
 नजलैः प्रथमाभितप्तः निर्वापितः कनककुम्भमुखो ज्जितेन वंश्याभिषेकविधिना शिशिरेण गर्भः पूर्य तं भावा
 यप्रसवसमयाकांक्षिणीनां प्रजानां मन्तर्गूढं क्षिति रिव न भो वीजमुष्टिं दधाना मौलैः सार्द्धं स्य विरसचिवैर्हमसिं
 हासनस्य राज्ञीराज्यं विधिपदं शिष्यद्वन्द्वं व्याहतात्ता ५९ ॥३॥ इति श्रीरघुवंशे महाकाव्ये कविकालिदास
 कृतौ एकोनविंशतिः सर्गः १९ ॥३॥ ॥ ॥ लिङ्गः अलीवे मुष्टिमुस्तकादितियादवः अन्तर्गूढम् अन्तर्गतं गर्भं दधाना

हेमसिंहासनस्या अय्याहतात्ता राज्ञी मौलैर्मूले भवैर्मूलादागतेर्वा आप्रैरित्यर्थः स्य विरसचिवैर्हदामात्यैः सार्द्धं भर्तुः राज्यं विधिवद्दि
 ध्यर्हयथाशास्त्रमित्यर्थः अर्हयति प्रत्ययः अशिष्यत शास्त्रस्मसर्तिशास्त्र निभ्यश्चेति च्छेरादेशः शासदृदङ् हलारितीका
 रः मन्त्राकान्ताच्छब्दः ५९ ॥३॥ इति श्रीमहोपाध्यायकोलाचलमन्त्रिनाथ सूरिविरचितायां रघुवंशटीकायां संजीविनीसमाख्याया

॥ एकोनविंशतितमः सर्गः १९ ॥

राम
 १९५

एवमिति एवमनंगवाहितः कामप्रतिन्यकार्यविमुखः सपार्थिवः इंद्रियाणां सुखानि सुखकारिणि शब्दादीनि निर्विशन्ननुभवन् आत्मनो लक्षणैः कुरुजसुधारणादिचिह्नैर्निवेदितान् अपमृत्युरिदानीं वर्तत इति ज्ञापितान् नूतनवर्षादीन्यवाहयन् अगमयत् ४७ तमिति प्रमत्तं सनासक्तमपितं नृपं अन्यपार्थिवाः आक्रमितुमभिभवितुं न शो कुर्वाणस्तत्रावभूवुः रतिरागसंभवआमयो व्याधिसु क्षयरोगद्वयार्थः दक्षस्य दक्षप्रजापतेः शापाच्चंद्रमिक्षिणोत् आकर्षयत् शापोपिरतिरागसंभवइति अत्र दक्षः किलायाः स्वकन्याउपेक्ष्य रोहिण्यामेव रममाणं राजानं सोमं शशाप शपश्चात् अपिक्षय रूपेण तं क्षिणोतीत्युपाख्यायते ४८ दृष्टेति मिषजां वैद्यानामनाश्रवो वचसि न स्थितः विधेयो

एवमिंद्रियसुखानि निर्विशन्नन्यकार्यविमुखः सपार्थिवः आत्मलक्षणनिवेदिता नूतनः त्यवाहयदं नंगवाहितः ४७ तं प्रमत्तमपिनप्रभावतः शो कुरां क्रान्तिं मन्यपार्थिवाः आमयसु रतिरागसंभवो दक्षशापद्वचंचंद्रमक्षिणोत् ४८ दृष्टदोषमपितन्नसोत्यजसंगवस्तु मिषजामनाश्रवः स्वादुभिस्तु विषयैर्हतस्ततो दुःखमिंद्रियगणो निवायते ४९ तस्य पांडुवदनात्सुभूषणासादलिवगमनामृदुस्वना ॥

॥ विनयग्राही वचने स्थित आश्रवद्वयमरः अविधेय इत्यर्थः सदृष्टदोषमपि रोगजननादिति शेषः संगस्य वस्तुस्त्रीमयादिकं संगजनकं वस्तुनात्मजत् तथा हि इंद्रियगणः स्वादुभिर्विषयैर्हतस्तत् तत्रैतत्तत्सोविषयेभ्यो दुःखं कृच्छ्रेण निवार्यते हि यदि वार्यतेति शेषः दुस्त्यजाः खलु विषया इत्यर्थः ४९ तस्येति तस्य राज्ञः पांडुवदनात्सुभूषणापरिमिताभरणसावलंबं नशादिदस्तावलंबसहितं गमनं यस्याः सामृदुस्वना हीनस्वरा राज्ञः सोमस्य यक्ष्माराजयक्ष्माक्षयरोगस्तेन परिहानिरुक्तः क्षीणावस्थाकामयानः कामुकः कामयानो भवेदर्थी कामयानच गर्भिणीति अनित्यमागमशासनमिति मुमा

षष्ठं गङ्गातीति गङ्गाचारिणो चारुतिकथितं चलन्ति चरन्तीति चाराः गृहचारिणः ज्वलितिकसंज्ञे भ्योरा इति राप्रत्ययः रल्योरभेदः — चाराश्च तादृज्यस्तामिः ।
 कथितं निवेदितं तमग्निवर्णमेषुनाः पुणे प्रगताः अवरुद्धमागोः सत्यइत्यर्थः हे कामुकतममावृता गृहः सन् कुतो वंचयिष्यसि इति उपालम्ब्येति शेषः चक्रपुः स्ववा
 सनिन्युरित्यर्थः ३३ योषितामिति मुद्रपतेरिदोर्चिषां भासामिव ज्वालाभासो न पुंस्येति रित्यमरः योषितां स्पर्शनिवृत्तिं स्पर्शमुखमनापुवन् किंचरान्निषु ।
 जागरपरो विनिद्रः दिवा दिवसेषु शोते स्वेपितोति दिवा शयः अधिकारो शोते रित्यच प्रत्ययः असावग्निवर्णः कुमुदाकरस्योपमा सास्यमारुहो ह प्राप ३४ वेणु
 नेति दशनैः पीडिता धराः दृष्टेष्टाः नखपदैर्नखस्तैरं कितोरवश्चिन्तितोत्संगाः व्रणिता धरोरुत्वा दः समाइत्यर्थः तथापि वेणुना वीणया चेत्सुभयेनाः धा
 रो रू पीडाकारिणोत्यर्थः वैजितीः पीडिताः शिल्पवेणुवीणावाद्यादिकं कुर्वन्तीति शिल्पकार्यः गायिकाः कर्मरायण इत्यण्टिद्वात्राजित्यादिना ज्ञेयविजिह्वनयनाः
 वंचयिष्यसि कुतस्तमो वृत्तः कामुकैति चक्रपुस्तमंगनाः ३३ योषितामुद्रपतेरिवाचिषां स्पर्शनिवृत्तिर्म सार्वनापुवन् आरुहो ह कुमुदाक
 रोपमारात्रिजागरपरो दिवा शयः ३४ वेणुना दशनैः पीडिता धरा वीणया नखपदैर्नखस्तैरं कितोरवः शिल्पकार्ये उभयेन वैजितीस्तं विजिह्वनय
 ना व्यलोभयन् ३५ अंगसत्त्ववचनाश्रयोमर्थः स्त्रीषु नृत्यसुपधाय दर्शयन् संप्रयोगनिपुणैः प्रयोक्तृभिः संजघर्षे सहमित्रसन्निधौ
 ३६ असंघर्षे विकुरजो जुनस्तजस्तस्य नो परजस्तस्य गिराः ॥ ९९ कुपितदृष्टयः स्विचेष्टितं जानन्नपि दृष्टानः योऽप्यतीतिसाभिप्रायं पश्यन्तीत्यर्थः तं
 व्यलोभयन् तथाविधं श्लोकनमपितस्या कर्षकमेवाभूदिति भावः ३५ संज्ञेः अंगहस्तादिसत्त्वमंतःकरणं वचनं गेयं चाश्रयः कारणं यस्य तदंगसत्त्ववच
 नाश्रयं आर्द्रिके सात्विकवाचिकरूपेण त्रिविधमित्यर्थः यथादृष्टं तः सामान्याभिनयानामज्ञेयो वागंगसत्त्वज इति नृत्यगभिनयं मिथोरहसि स्त्रीषु नर्तको
 षुपधाय निरूपदं दर्शयन् स मित्रसन्निधौ सहचरसमक्षं प्रयोगे भिनये निपुणैः कृतिभिः प्रयोक्तृभिः भिनयाचार्यैः अभिनयार्थप्रकाशकैर्नाट्याचार्यैः सह संज
 घर्षे संघर्षे कृतवान् दृष्टुं संघर्षे संघर्षः पराभिभवेच्छा ३६ इतः प्रभृति तस्य कृतिमाद्रिषु विरक्तं विहारप्रकारमाह अंसेति प्रादृषि अंसेति विन्यः कुरुजा
 नामर्जुनानां ककुभां च सजो यस्य तस्य नो पानां कदंबकुसुमानां जसा अंगरागिणो रागवतः गीत्याग्निवर्णस्य प्रमदवर्हिरो घृन्ततमयूरषु कृतिमाद्रिषु ।

२४० विहार एव विभ्रमो विलासः अभूत् ॥ ३० विग्रहेति प्रादुषीत्यनुषज्यते सोऽग्निवर्णो विग्रहाक्षरायक लहाच्छयने पराङ्मुखो रवलाः अनुनेतुं न तत्त्वे
 न त्वरितवान् किंतु धनशब्देन धनं वर्जितेन विकृताश्च कृताः अतएव विवृतस्य स्वयमेवाभिमुखो भूय भुजांतरं विशतीः प्रविशतीः आच्छादयन् नुमितिनुमागमविकल्पः
 ता अवलाः आचकांश्च घनशब्देन यथा मुखाय मे हृदित्यर्थः ३८ कार्तिकीष्विति कार्तिकस्येमाः कार्तिक्यः तस्यैदमित्यणप्रत्ययः तासु यामिनीषु शरद्रात्रिष्विस
 यैः सवितानां च निर्वहन्ता इति हर्म्यं शिभजतीति सवितानहर्म्यं भाग्यामिनीषु ललितांगनासु खः सौमित्रवर्णः सुरतक
 मापहो मे घमुक्ता चासौ विशदाचतां बहुलग्रहणात्स विशेषणमासः चंद्रिका ३९ अनुभुक्त ३९ सैकतमिति हंसा एव मेखलाय स्य तसैकतं पुलिनं श्रोणि विवमि
 प्रादुर्षिप्रमदवर्हिणोऽभूत् कृत्रिमाद्रिषु विकृता विभ्रमः ३७ विग्रहाक्षरायने पराङ्मुखो नः अनुनेतुं मेखलाः संतत्त्वे आचकांश्च घनशब्दः
 विकृतास्ता विवृतस्य विशतीर्भुजांतरं ३८ कार्तिकीषु सवितानहर्म्यं भाग्यामिनीषु ललितांगनासु खः अन्वभुक्तं सुरतकमापहो मे घमुक्त
 विशदो स चंद्रिका ३९ सैकतं च सरयुं विग्रावतो श्रोणि विवमि व हंसमेखलं स्वप्रिया विलसितानुकारिणी सौधजालविवरैर्व्यलोकयत्
 ४० मर्मरैरिति मर्मरैः संस्कारविशेषाच्छब्दायमानैः संस्कारविशेषाच्छब्दायमानैः संस्कारविशेषाच्छब्दायमानैः संस्कारविशेषाच्छब्दायमानैः
 योगमर्भवेशममुनिवान्दुःक्षिषुः तस्य सर्वसुरतांतरक्षमाः साक्षितां शिशिरान्नयो ययुः ४२ ॥ ९९ विवृत एव तौ अतएव स्वप्रिया विलसितानि अ
 नुकरेतीति तद्विधां ययुः नदीसौधस्य हर्म्यस्य जालानि गवाक्षास्तान्येव विवराणि अवकाशास्तैर्व्यलोकयत् ४० मर्मरैरिति मर्मरैः संस्कारविशेषाच्छब्दायमानैः
 अथ मर्मरैः स्वनिने वस्त्रपराणामित्यमरः अगुरुधूपगंधिभिर्व्यक्तहेमरशनैर्लौल्याद्वक्ष्यमाणानां कमेखलागुरोर्हेमनैर्हेमनो भवैः सर्वत्राण्युच्यते लोपश्चेति हे
 मंतशब्दादणप्रत्ययसलोपश्च निवसनैरंशुकैः सुमध्यमाः स्त्रियः एकतो नितं वैकदेशे आग्रथनमोक्षयोर्नीवी वंधविस्त्रंसनयोर्लक्ष्यं समासकृतं तं जहुराचक
 ४१ अपि तेति निवाताः वातरहिताः कृशयोभ्यंतराणि येषां ते युगमर्भवेशममुगृहं तरगृहेषु अपि तास्मिन्निवातत्वा निश्चला दीपाश्च दृष्टयो याभिस्ताः अ
 तानि मेघदृष्टित्वं च गम्यते सर्वसुरतांतरक्षमास्तापस्वेदापनोदत्वा दीर्घकालत्वाच्च सर्वेषां सुरतांतराणां सुरतभेदानां क्षमाः क्रियाहीः शिशिरान्नयस्तस्याग्निवर्णस्य सा

दक्षिणेनेति-अंगनादक्षिणेनपवनेनमन्त्रयानिलेनसंभृतं जनितंसपह्ववंचूतकुसुमंप्रेक्ष्यावधूतविग्रहास्यक्तवैराः सत्यः दुरुत्सहवियोगंदुःसहाविरहंतमन्व
 नेषुः तद्विरहमसहमानाः स्वयमेवानुनेनवत्स्यइत्यर्थः ४३ तादिति-ताअंगनाः स्वमंकस्वकीयमुत्संगमधिरोप्यपरिजनेनापविष्टयासंप्रेषितं यादालयामुत्तरज्जुसा
 तदेलासुत्रयथातथाप्रेरयन्चालयन्नेभयच्छलात्तनभयव्याजाद्वाहुभिर्भुजैर्निविडं दृढं कण्ठबंधनमवापस्वयंग्रहाश्लेषसुखमन्वभूदित्यर्थः ४४ तमिति
 प्रियाः ययोधरपुस्तदेषुनिषिक्तं उक्षितं चंदनं येषुनैः मौक्तिकैः ग्रथितानि प्रोतानि चारुभूषणानियेषुतैर्मुक्ताप्रायाभरणैरित्यर्थः ४५ तमिति
 सरितादिमणियुक्तं ४६ आरिण्येषुतादृशैः ग्रीष्मवेषविधिभिः उष्मकालोचितनेपथ्यविधानैः शीतलोपायैरित्यर्थः तमन्निवर्णसिधेविर ४५ यदि तिसोमिर्वर्णैः

दक्षिणेनपवनेनसंभृतंप्रेक्ष्यचूतकुसुमंसपह्ववं अन्वनेषुरवकीर्णविग्रहास्तंदुरुत्सहवियोगमंगनाः ४३ ताः स्वमंकमधिरोप्यदो
 लयाप्रेरयन्त्यजनापविष्टयामुत्तरज्जुनिविडंभयच्छलात्कण्ठबंधनमवापवाहुभिः ४४ तंपयोधरनिषिक्तचंदनैर्मौक्तिकग्रथि
 तचारुभूषणैः ग्रीष्मवेषविधिभिः सिधेविरप्रोणालंवि मणिमेखलैः प्रियाः ४५ यत्सलग्नसहकारमासवंरक्तपाटलसमागमंपपौ
 तेनतस्यमधुनिर्गमात्कृशश्चित्तयोनिरभवत्युनर्नवः ४६ एवमिन्द्रियसुखानिनिर्विशन्नन्यकार्यविमुखः सपार्थिवः आत्मला
 क्षणानिवेदितान्तेजःस्यवाहयदनंगवाहितः ४७ तंप्रमत्तमपिनंप्रभावतः शेकुराक्रमितुमन्यपार्थिवाः ॥ ९९ लग्नः सहकारश्चतयः

त्रयोपस्मितरक्तपाटलस्यरक्तकुसुमस्यसमागमोयस्यतमासवंमधंपपौइति युक्तेः सवंपानेनमधुनिर्गमाद्वसंतापगमात् कृशेमंदवीर्यः तस्यचित्तयोनिः का
 मः पुनर्नवः प्रसन्नोभवत् ४६ एवमिति-एवमनंगवाहितः इन्द्रियैर्निर्विशन्नन्यकार्यविमुखः सपार्थिवः इन्द्रियाणांसुखानिसुखकारीणाशब्दादो
 निनिर्विशन्नभवत् आत्मनोलक्षणेः कुरजस्तुधारणादिचिन्तैर्निवेदितान् अपमत्तुरिदात्तौवर्ततइतिज्ञापितान्तेनवर्षादीनस्यवाहयत् अगमय
 त ४७ तमिति-तमन्यसनासक्तमपिनंप्रभावतः अन्यपार्थिवाः आक्रमितुमभिभवितुंनशेकुर्नशतीवभूवुः रतिरागसंभवआमयोव्याधिसुक्षयरोगइत्यर्थ
 दक्षस्यदक्षप्रजापतेः शापाच्चद्रमिवाक्षिणोत् आकर्वयत्शापोपिरतिरागसंभवइति अत्रदक्षः किलान्याः स्वकन्याउपेक्ष्यरोहिण्यामेवरममाणंराजानं

र-ये
स-१५
१४८

सोमं शशापशापश्चाद्यापि स्यरूपेणान्तर्हिरणोतोत्पत्त्यापते ४८ दृष्टेति. भिषजो वैद्यानामनाश्रवोवः। सनस्थितः विधेयो विन यग्राहीवचने स्थितश्चाश्रव इत्यमरः।
अविधेय इत्यर्थः सदृष्ट दोषमपि रोगजननादिति शेषतस्तसंगस्य वस्तुस्त्रीमद्यारिकसंगजनकं वस्तुनात्यजम् तथा हि इंद्रियगणः स्वादुभिर्विषये ईतस्तु दृष्टतश्चेतनेभ्यो
विषयेभ्यो दुःखं च्छेदना निवार्यते हि यदि नार्यतेति शेषः दुःखजाः खलु विषया इत्यर्थः ४८ तस्येति. तस्य राज्ञः पांडुवदना अल्पभूषणापरिमिताभरणासावलंबं दृष्ट
सादिहस्तावलंबं महितं गमनं यस्याः सामुदुखनाहीनस्वराजः सोमस्यैव ह्यमाराजपक्ष्माक्षयरो गलेन परिहानिरात्मनः क्षीणावस्था कामयानः कामुकः कामया
नो भवेदर्थो कामयानाचरं भिगीति अनित्यमागमशासनमिति मुमागमाभोः। एतदेवाभिप्रेत्योक्तं वामनेनापि कामयानशब्दः सिद्धोनादि श्रेति. तस्य समव
आमयस्तुरतिरागसंभवोदक्षशाप इव चंद्रमणित् ४८ दृष्टदोषमपि तन्नसोत्पजत्संगवस्तुभिषजामनाश्रवः स्वादुभिस्तु विषयै ईत
स्ततो दुःखमिन्द्रियगणे निवार्यते ४९ तस्य पांडुवदना ल्यभूषणासावलंबं गमनामदुखना राजपक्ष्मपरिहानिराययौ कामयानसमव
स्थया तुलां ५० योमपश्चिमकलास्थिते दुर्वापंकशेषमिव धर्मपत्वलं राजितकुलमभूत् क्षयातुरे वामनार्चिरिव दीपभाजनं ५१ गू
ढमेषु दिवसेषु पार्थिवः कर्मसाधयति पुत्रजन्मने इत्यदर्शितरुजोस्यमंत्रिणाः शश्वदूचुरघशं किनीः प्रजाः ५२ सत्वनेकवनितासरवो
पिसन्पाननोमनवलोक्य पुत्रं तति वैद्ययत्नपरिभाविनं गदं प्रदीप इव वायुमत्यगात् ५३ तंगृहोपवन एव संगताः पश्चिमक्रतुविदा पु
स्थया कामुकावस्था नानासाम्यमाययो प्रायकालकृतो विशेषावस्था विशेषः कालिको वस्था इत्यमरः ५० योमेति. राज्ञि क्षयातुरे सति तत्कुलं ॥ रोधसा ॥
लंरघुकुलपश्चिमकलायां स्थित इंदुर्यतिमनूतत् कलावशिष्टे दुर्व्योमवावाशब्द इवार्थे यथाह दंडी इव वद्वयथाशब्दा इति पंकशेषं धर्मपत्वलमिव वामना
रत्यशिवदीपभाजनमिव दीपयात्रमिव भूत् ५१ गूढमिति. गूढं गुप्तमेषु दिवसेषु पार्थिवः पुत्रजन्मने पुत्रोदयार्थं कर्म इच्छादिकं साधयतीत्येवमदर्शित
रुजोनिगूढितरोमाः संतोस्य राज्ञो मंत्रिणाः अघशं किनीर्ब्यसं न शकिनीः प्रजाः शश्वदूचुः ५२ स इति. सोमिव रौनेकवनितासरवः सन्नपि पावनीपितृक्ररा
मोचनो संततिमनवलोक्य पुत्रमप्राप्येत्यर्थः वैद्ययत्नपरिभाविनं गदं प्रदीपो वायुमिव नात्यगात् नातिचक्रामममारेत्यर्थः ५३ तमिति. पश्चिमक्रतुविदा अत्र

मंत्रिणाः संततिः
पुत्रोदयार्थं
सोमिव रौनेकवनितासरवः
सन्नपि पावनीपितृक्ररा
मोचनो संततिमनवलोक्य
पुत्रमप्राप्येत्यर्थः
वैद्ययत्नपरिभाविनं
गदं प्रदीपो वायुमिव
नात्यगात् नातिचक्राम
ममारेत्यर्थः ५३ तमिति

व्याधातानियामकत्वात् अतएवशिरसिवेदनापादेमेसुखमिति व्यवहारः एवमेवयथायथमवधातव्यम् अत्रैवैतत् उक्तत्रिविधाधिकरणेषु मुख्यमधिक
 रणमभिव्याप्तिकं सर्वोदयवावच्छेदेन यत्राधेयस्य सत्त्वसदेव अतएवस्वरितेनाधिकारइतिसूत्रभाष्ये आचार्यः किमधिकरणव्याप्यमन्यते यत्र कृत्स्न आ
 धातुव्याप्य इत्युक्तम् अस्य व्याप्यत्वमुक्त्यर्थतावच्छेदकविशिष्टे तद्गानाद्भवति अन्यदधिकरणद्रोणम् सप्रमीतुसर्वस्मिन्नप्यधिकरणे सप्रम्यधिक
 रणे चेवात्राधिकरणपदेस्वरितत्वप्रतिज्ञानाद्भवति अतएव द्वापाद्भावः कूपेर्गर्गकुलमित्यत्र गौणाधारे सप्रमुदाहृताभाष्ये पञ्चमीविभक्ते यतश्च निर्दोषण
 मित्यनुवर्तते अत्र विभक्तशब्दार्थोभेदः एवञ्च यतो निर्दोषादश्चतुः पञ्चमीत्यर्थः यत्र निर्दोषणान्न भेदस्य सर्वत्र सत्त्वादिभक्तग्रहणसामर्थ्याद्भेद एव
 तिनियमलाभः भेद एतेषां भिन्नधर्मप्रकारकप्रतीतिविशेष्यत्वमेव हेतुकारेणाभेदस्य व्यवच्छेदः सच निर्दोष्यमाणस्य कापि नास्तीति नियमप्रदर्शनवैय

नत्विति गवां कृत्स्नो मधुर्भृत्यो राज्ञ इति तु राज्ञो भृत्ये नान्वये साधु।
 य्यं प्राप्नोति गवां इत्यामाह मूलेन तु शब्दादिति तदुदाहरणस्य प्रतिपत्तये आह गवामिति उक्तस्य विभक्तपदार्थस्य सत्त्वमुदाहरणे भेददर्शित
 म् मूलेन ह्येत्यादिना यत्र सामान्यविशेषभावसूत्रविशेषस्य सामान्यधर्मावच्छिन्नत्वमस्यैव प्रकृते तु निर्दोष्यमाणेषु मायुरेषु पाटलिपुत्रकत्वास्तीति
 भेदस्यैव सत्त्वावश्यकीमातमाहः अत्र पञ्चम्यो निर्दोषणविषयत्वम् पाटलिपुत्रकावधिक निर्दोषणविषयमायुराह्वयत इति बोधः साधु निपु
 णाभ्यामिति सूत्रस्यैवार्थाभ्यामित्यस्य व्यावर्त्यप्रदर्शनसमये साधुशब्दस्य रित्यन्यनिपुणशब्द एवोक्तस्तद्दीजमाह वार्तिकादितीति नन्वेवं साधुर्भृत्यो रा
 ज इत्यस्य प्रतिप्रदर्शितप्रयोगस्य कथमुपपत्तिरत आह साधुर्भृत्य इति॥

असम्भवादिति यद्यत्रतामित्यादिभिरसंभवादिह्यतेतदावाक्यभेदः स्यान्नत्वेकवाक्येतिपदाध्याहारेण्येकवाक्यतायाअसम्भवादितिभावः सर्वपक्षेशब्दाध्या
 हारार्थध्याहारोभयपक्षे संसर्गत्वमसंसर्गत्वमेव समर्थसूत्रेत्यादि गतः पुरुषइत्यादिवाक्येतयोरभिसम्बन्धस्यषष्ठीवक्तिका काष्टंश्रितइत्यत्रक्रियाका
 रकयोरभिसम्बन्धस्यहितीयायाविभक्त्याभवतीतिभाष्यसंस्वारस्येनसर्वत्रविभक्त्यर्थस्यसंसर्गत्वमेवस्वीक्रियतइतिभावः ननुविभक्तिजन्योपस्थितिविषय
 स्यपदार्थत्वात्प्रकारत्वंक्याय्यसुतआह शब्दोपस्थितस्यापीति तथाचपदादनुपस्थितस्यप्रकारत्वन्नेत्येवनियमइतिभावः मूलेफलस्यापीत्यमे
 वमतभेदेनव्यवस्येति शब्दध्याहारवादेफलस्यकर्मतासम्बन्धेनव्यापारविशेषणत्वमर्थध्याहारवादेकर्मत्वस्यप्रकारत्वमपिसम्भवतिविक्रित्यादि

संभवादितिभावः प्रकारेणैति अपिनासर्वपक्षेविभक्त्यर्थस्यसंसर्गत्वमिति समर्थसूत्रषष्ठीसूत्रभाष्योक्तः सिद्धान्तः सूचितः
 शब्दोपस्थितस्यासंसर्गत्वमसंसर्गत्वमेवैरंगीकृतमेवद्वेः फलस्यापीति अपिनापक्वइत्यादौव्यापारस्यसंग्रहः ॥ ॥ ॥

कर्मिकोदयशब्दबोधस्यसंभवादितिभावः नचफलस्यकर्मत्वानङ्गीकारेपिशोभनमदिपदार्थेस्यधात्वर्थफलसम्पन्नाधिकरणस्यकारकत्वाभा
 वात्तत्रश्रौतमिगिकमेकवचनमप्रथमायाअस्तुनपुंसकत्वञ्चैस्तितिवाच्यमास्तुपुणस्त्वमेवचसिमृदुत्वागजाद्विणेनयोजयतिइत्यत्रत्वामौहितीयाया
 इत्यस्यैवप्रवृत्तिर्मेवति प्रथमान्नत्वेतुसपूर्वायाः प्रथमायाविभादे यस्यभवंमतेप्रवृत्तिः स्यात्तवैत्यपिस्यादिति शोभनादिपदाहितीयेवभवतापिस्वी
 कार्येत्याशयति सङ्गहइति कर्मप्रत्ययसममिध्याहारेफलव्यापारयेविशेष्यविशेषणभावमत्यासस्यानुभवसिद्धत्वेनफलनिरूपिताप्रकारताव्यापा
 रस्तिनस्यचतमप्रतिकर्तृत्वमप्यस्तुभावनाकर्तृकाविलिप्तिरित्यादिप्रकारेणशब्दबोधोस्तुतत्कर्तृत्वविषयेभानव्यवस्थातूक्तरीत्यैवस्वीकार्येतिभावः ॥

५

ईर्वाहो जहाते हौ परे डत्वमीत्वमानं च भवति अतएव भट्टिः प्रायुक्तं जहिहि जहीहि जहाहि गमभार्यामिति दादेरित्येवं हेयात् यमिरमिनम्यानामितीट् सको अहासी
 त् ऋगौ असवर्णसुरेड् पु इपति ड् एतः इप्रति ड् एयात् इपतुं ऐयः ऐयताम् ऐयरुः आरत् आरतां आरन् इति परस्मैपदं भृ
 जालुकिवद्भवनेतुड् भृहाड् माडामिति त्रयाणां ग्रहणं हेरित्यंतो अन् जिहते आतो न पीत्यालोपः जहे जहाते इति पदं ड् भृन्धारणपोषणयोः द्विती

ईर्वाहो जहाते हौ परे ड् कार ईकारश्च वा जहिहि जहीहि अजहात् अजहिताम् अजहीताम् अजहौ दादेरे हेयात् अहासी
 त् ऋगौ असवर्णसुरेड् पु इपति ड् एतः इप्रति ड् एयात् इपतुं ऐयः ऐयताम् ऐयरुः आरत् आरतां आरन् इति पम ओहाड् गतौ भृजालुकिड् भृन्हाड् माडाम् पूर्वस्यात् इत् लुकिजि
 हीते जिहाते जिहते जहे अहास्त माड् माने मिमीते ममे अमात्त द्यात् ड् भृन्धारणपोषणयोः विभर्ति विभृतः विभ्रति विभ्रयात् विभर्तु
 अविभः विभराच्चकारवभर्थवभृववभृमबभ्रेवभृद्वेभृषीष्ट अभर्षीत् अभृतुदाज् दाने ददाति दादेः द्विरुक्तानामपि द्वाधामातो लोपोऽ
 ति दत्तः ददति दत्ते ददातु दां हो अपि द्वाधामेत्वं पूर्वस्य च लोपो हो देहि अददात् ददौ ददिथ ददाथ देयात् अदात् अदित अदिषाताम् ॥ ५

स्त्रिमकुड् इति त्रिमकुभृत्रिमं भृजालुकिड् इति पूर्वस्येत्वं विभर्ति विभृतः २ विभ्रयात् विभ्रीत विभर्तु विभृतां ३ दिस्पोरिति दिप् सिपोर्लोपः अविभः उस्तिगुणः
 अविभरुः अविभृतभीही भृद्भवामामिति वाम् विभराच्चकार विभराच्च त्रैत्यक्षेव भारवभ्रेयादाहो पेड् इति रिड् भ्रियात् उरिति न गुणः भृषीष्ट भर्ता हनृत् इतीड् भ्रिष्य
 ते अभ्रिष्यत् अभ्रिष्यत् आतोर्नामिन इति टडिः अभर्षीत् लोपो ह्रस्वादिनिसिलोपः अभृतदादेः ॥

आ.
सि.च.
उ.
३३

देरित्यनुवृत्तं देह इत्यस्यापवादोयेननाप्राप्तिन्यायात् दाहो बहुवचनेन दारूपाणां धेदुधाजोश्च ग्रहणं लिखित्वातोणवित्योकारः दहौ आतो न पीत्यालोपः ददेदा।
देरित्येत्वं देयात् दादेः पेइति सेर्लुक् अदात् आतितु अपि दधास्यामितीत्वं स्यो लोपो ह्रस्वादिति सिलोपः अदित ॥ दुधाञ्धारणपोषणयोः दाने पीत्येके पूर्व।
स्यडितिकसेधः धाञ्धातोरेवेत्यर्थः क्सेकमदधति दधाति दादेरित्यालोपे तथोर्ध्व इति धत्वं न दधातेर्न तु क्तत्वात् धत्तः धत्ते दादेरित्यालोपः दध्यात् द
धीत दधातु धत्तां अदधात् अधत्त दधौ दधे धेयात् धासीष्टधाता धास्यनि धास्यते अधास्यत् अधास्यत दादेः पेइति सिलोपे अधात् अपि दधास्यामितीत्वं
अधित निजा गुणः बहुवचनमाद्यर्थ बहुवचनेन त्रयाणां ग्रहणं निजिर्शौ चपोषणयोः विजिर्पृथक् भावे विष्णुया चोयं पूर्वस्य गुणो लुकि देः स्वरेपिनो
दुधाञ्धारणपोषणयोः दधाति पूर्वस्य डितिकसेधः धाञ् पूर्वस्य दकारस्य चो भवति डितिकसे परे धत्तः दधति धत्ते धेहि अधा
तथेयात् अधित अधिधाता मणिजिर्शौ चपोषणयोः निजा गुणः निजिविजिविषां पूर्वस्य गुणो लुकि नेनेक्तिने निक्तः ने निजतिनेनेक्षि
ने निक्तेने निज्यात् नेनेकु ने निधि देः स्वरेपिनो पधाया गुणः द्विरुक्तस्य धातो रपि विषये स्वरे परे उपधाया गुणो न ने निजानि अनेने कु अनेने।
गनि निजिषे निने जनि निजे निक्षीष्ट अनिजत् अनैक्षीत् अनैक्ताम् अनिक्त विजिर्पृथक् भावे वेवेक्ति विविक्षिष्य निक्षीष्ट अविजत् अवैक्षी।
पधाया गुणः द्विरुक्तस्य धातो रूपधाया गुणो न चतुर्थे स्वरे द्विरुक्तस्य किं देषाणि स्वरे किं वेवेष्टि चतुर्थे किम् निने जनि अनैक्तेने नि (॥ अविक्त ॥
ज्यात् ने निजीत् २ नेनेकु ने निक्तां द्विषोरिति दिप् सिपोर्लोपः अनेने कु अनउसि अने निजुः अने निक्त ४ निने जनि निजे ५ निज्यात् सिषोरिति न गुणानि
क्षीष्टनेक्ता २ नेक्ष्यति नेक्ष्यते अनेक्ष्यत् अनेक्ष्यत इति वेति वाउः अनिजत् अनिदोनामिवत इति वृद्धिः अनेक्षीत् आतितु क्सादिति सिलोपः अनिक्त अ
दिक्षातां विजिर्पृथक् भावे विधेजिथ्य अविजेरिडादिप्रत्यय इति डित्वं नञो विजीभयचलनयोरित्यस्येव तत्र ग्रहणात् निजिविजीरुधादावपि ॥ ५॥

८१

रामः

३३